FOLKETINGETS OMBUDSMAND

Svar til A

Meddelelse af karantæne fra rusmiddelcenter (...)

1. november 2026

Sag nr. 25/06609Klik her for at angive tekst.

Folketingets Ombudsmand
Gammeltorv 22
1457 København K
33 13 25 12
www.ombudsmanden.dk
post@ombudsmanden.dk

Oplysning om telefontid og mulighed for personlig henvendelse findes på ombudsmanden.dk/kontakt

1. Baggrund

Jeg vender nu tilbage til sagen, hvor retshjælpsorganisationen A på vegne af B har klaget over X Kommunes afgørelse om at meddele hende karantæne fra et rusmiddelcenter.

B modtog rusmiddelbehandling på centeret efter § 101 i serviceloven (nu lovbekendtgørelse nr. 641 af 1. juli 2026) og § 142 i sundhedsloven (lovbekendtgørelse nr. 275 af 12. marts 2025). Den 9. juli 2025 blev B meddelt tre måneders karantæne fra rusmiddelcenteret med den begrundelse, at en borger havde observeret, at hun havde indtaget stoffer på centeret. Dette var bl.a. en overtrædelse af husordenen for stedet.

Karantænen betød, at B ikke måtte opholde sig på rusmiddelcenteret, undtagen i det daglige tidsrum, hvor hun kunne møde op i centeret og hente sin medicin.

A har på vegne af B rejst spørgsmål om hjemmelsgrundlaget for karantænen og anført, at kommunen har begået flere sagsbehandlingsfejl.

Jeg har på den baggrund modtaget kommunens udtalelse af 24. februar 2026 og sagens akter samt et brev af 25. marts 2026 fra A med bemærkninger hertil.

2. Min vurdering

X Kommune har oplyst, at husordenen for rusmiddelcenteret er udarbejdet i samarbejde med brugerne af rusmiddelbehandlingen med det formål at understøtte, at tilbuddet kan være et trygt sted at færdes både for borgere og

personale, samt for at understøtte de mennesker, der ønsker at stoppe med eller blive stabile i deres brug af rusmidler.

En offentlig institution kan med hjemmel i anstaltsforhold fastsætte generelle forskrifter f.eks. i en husorden for brugernes adfærd på institutionens område, som har til formål at sikre institutionens overordnede eller specifikke funktion, f.eks. hensyn til ro og orden eller regler om f.eks. forbud mod at indtage alkohol på et hjem for alkoholikere, jf. bl.a. Jens Garde, Karsten Revsbech og Søren Højgaard Mørup mfl., Forvaltningsret – Almindelige emner, 7. udgave (2022) s. 193 ff.

Fastsættelsen af sådanne forskrifter må ske inden for lovgivningens rammer – i det foreliggende tilfælde bl.a. bestemmelserne i serviceloven og sundhedsloven om kommunernes behandlingstilbud til stofmisbrugere.

X Kommune har oplyst, at en borger, der har karantæne, altid kan kontakte sin behandler og det medicinske personale telefonisk, på sms eller mail. Kommunen vil altid bestræbe sig på at være imødekommende over for borgerens situation, og det vil bl.a. være muligt at aftale afhentning af medicin til flere dage eller på andre tidspunkter. Kommunen har tilføjet, at dette også skete i det foreliggende tilfælde, og at der i afgørelsen om karantæne burde være gjort opmærksom på mulighederne for fleksibilitet i forhold til medicinafhentning. Dette vil kommunen efter det oplyste rette op på fremover.

Kommunen har også oplyst, at det beroede på en misforståelse, at B i forbindelse med karantænen i et brev blev oplyst om, at hendes medicin ikke kunne lægges til hende på apoteket, fordi hun havde karantæne. Kommunen har beklaget misforståelsen.

Desuden har kommunen beklaget, at der ikke i afgørelsen om karantæne var henvist til husordenen og de regler heri, som B efter kommunens opfattelse havde overtrådt.

Jeg er enig i, at de nævnte forhold er beklagelige.

A mener, at der herudover i sagen er begået andre fejl, bl.a. vedrørende partshøring af B med hensyn til de oplysninger, der dannede grundlag for karantænen. X Kommune har i den forbindelse anført, at B blev partshørt mundtligt den 7. juli 2025, og ”B afviste pure anklagen, hvilket vi journalførte”.

Der ses imidlertid ikke at være gjort notat om den mundtlige partshøring den 7. juli 2025 i det materiale, som jeg har modtaget fra X Kommune. Der ses heller ikke i materialet at være gjort notat om de oplysninger, som rusmiddelcenteret modtog fra en anden borger om den observation af B, som førte til karantænen.

Det mener jeg er meget beklageligt. Jeg henviser i tilknytning hertil til bl.a. overblik #2 om notatpligt i Myndighedsguiden på ombudsmandens hjemmeside.

De manglende notater betyder samtidig, at det ikke vil være muligt for mig at klarlægge, hvad der faktisk er sket i sagen, eller foretage en nærmere vurdering af de konkrete omstændigheder.

På den baggrund og idet B's karantæne desuden er udløbet, og hun efter det oplyste efterfølgende kom i rusmiddelbehandling i en anden kommune, mener jeg samlet set ikke, at jeg har anledning til på nuværende tidspunkt at tage nærmere stilling til kommunens afgørelse eller foretage yderligere vurdering af den konkrete sag.

Jeg har imidlertid noteret mig bemærkningerne om de mere generelle retssikkerhedsmæssige spørgsmål, som A mener, at sagen illustrerer i forhold til brugen af husordener, bortvisning og karantæne i rusmiddelbehandlingen på tværs af landets kommuner. Jeg vil være opmærksom på disse spørgsmål bl.a. i forbindelse med min behandling af klagesager og vil på den baggrund vurdere, om der er anledning til, at jeg på et tidspunkt af egen drift indleder en mere generel ombudsmandsundersøgelse på området.

Med venlig hilsen

Christian Britten Lundblad

Kopi til:

X Kommune